

عنوان مقاله:

تصویر ایرانیان در آثار ابوحیان توحیدی

محل انتشار:

دوفصلنامه ادبیات تطبیقی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

عبدالغنی ایروانی زاده - استادیار دانشگاه اصفهان

مهدی عابدی - دانشجوی دکتری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

ابوحیان توحیدی در آثار خویش توجه خاص و ویژه ای به ایرانیان و زبان پارسی مبذول داشته است و می توان گفت مسایل مربوط به ایرانیان و روابط آنان با اعراب در آثار او در چند زمینه قابل بررسی است. بررسی حاکمان و قدرت مداران ایرانی و ارتباط آنان با فرهنگ اسلامی و بررسی اخلاق و رفتار و نقد آنان، مساله دوم مربوط به توصیف دانشمندان، خردورزان ایرانی از زبان توحیدی، مساله سوم پدیده کشمکش فرهنگی زبانی میان ایرانیان و اعراب است. توحیدی به مظاهر پیوند و همبستگی میان اعراب و ایرانیان نیز می پردازد که نشان دهنده دیدگاه بی طرفانه و افق دید بلند اوست و مظاهر پیوند تمدنی میان این دو ملت ریشه دار را از آغاز اسلام تا دوران خویش مورد بررسی قرار می دهد. می توان گفت برجسته ترین مظهر پیوند دو ملت، زبان فارسی است که زبان فارسی به گونه ای در زبان عربی رخنه کرده که گستره نفوذ آن از دوران جاهلیت آغاز گردید و تا دوران زندگی نگارنده این آثار تداوم داشت. توحیدی بیان می کند که گستره نفوذ واژه های زبان فارسی تا حدی بوده که جزیی جدایی ناپذیر از زبان عربی گردیده و معنای آن ها نیازی به توضیح بیشتر نداشته است و عادات و آداب و رسوم ایرانی به گونه ای در میان آنان رواج داشته که با فرهنگ و باورهای آنان عجین گردیده است.

کلمات کلیدی:

عربی زبان فارسی، عادت ها، پیوند تمدنی، ضرب المثل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833793>

